

Scénář – reportáž Josef Václav Martinek

Berenika: Josef Václav Martinek se narodil v roce 1955 v Mělníku.

Pamětník: „*Jsem nesl ty důsledky toho, že jsem byl jeho syn, v podstatě byl synem kulaka, který odmítl vstoupit do zemědělského družstva v té vesnici, kde před válkou ještě byl jako jeden z největších sedláků.*”

Jakub J.: Jeho otec nakonec o rodinný statek kvůli komunistům přišel. Proto výchova v rodině pana Martinka byla úplně jiná než ve školce. Tohle je jeho historka, když svačili.

Pamětník: „*A my jsme museli vstát a ona řekla: Dobré chutnání. A my jsme se na ní museli takhle podívat a říct: Děkujeme za přání soudružko učitelko. To už jsme museli říkat soudružko učitelko, a pak jsme se museli otočit k tomu obrazu toho prezidenta a říct: Ať žije náš prezident soudruh Novotný!*”

Jakub S: Naopak na školu má jiné vzpomínky. Na školní besídce, kde byli komunističtí funkcionáři, zaspívali s učitelkou oblíbenou píseň Tomáše Garrigua Masaryka.

Pamětník: „*Že jsme jim zaspívali Ach synku synku, a oni vůbec nevěděli o co jde a řekli: To bude trošku nějaké budovatelský, že jo, on tam kárá toho synka, že se nestará o tu techniku, že jo.*”

Jakub J.: Paní učitelky si moc vážil a rád na ni vzpomíná. Díky jeho výmluvnosti mu doporučila, aby se stal advokátem. Jenže to nebylo tak jednoduché. Kvůli třídnímu původu jeho otce nesměl jít po základní škole na střední, kterou si vybral.

Pamětník: „*Tak moje maminka mezitím samozřejmě říkala: No, musíš něco dělat, nemůžeš tady zůstat. Ono by se jim to líbilo, kdybys tady zůstal a pracoval v tom statku, že jo. Tak já jsem ti sehnala, budeš dělat dobrej učební obor. Budeš se učit elektromontérem.*”

Berenika: Na učilišti byl jen rok, protože nakonec dostal doporučení a mohl na střední průmyslovou školu v Mělníku. Vysokou už ale studovat nemohl, proto pracoval na různých pozicích ve svém oboru. Před revolucí pracoval také na generálním ředitelství cirkusů a varieté, což ho přivedlo do Horních Počernic. Svého snu být advokátem se nikdy nevzdal. Vysokou školu vystudoval po roce 1989 a profesi advokáta se věnuje dodnes.

Pamětník: „*Já v té svojí praxi vlastně jsem zastupoval řadu politických vězňů, žadatelů o uznání statusu účastníka třetího odboje. Nejhorší na tom je, že spousta lidí tady dotedka žije s tím, že tady nedošlo k tomu vypořádání, podle těch jejich představ.*”

Jakub S: Příběh Josefa Václava Martinka nám dokazuje, že i přes překážky je důležité si stát za svými sny.